

מ"ח 6613/17 - איתמר הפטר נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 6613/17 - ב'

כבוד השופט ח' מלצר
איתמר הפטר

לפני:
המבקש:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דין מטעם המבקש מתאריך
27.08.2017; תגובת המשיבה לבקשה מתאריך
27.08.2017; תשובת המבקש לתגובתה המשיבה
מתאריך 28.08.2017; בקשת המשיבה מתאריך
10.09.2017

המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד איתמר גלבפיש

החלטה

1. בפני בקשה לעיכוב ביצוע עונש של 18 חודשי מאסר, שהושת על המבקש בגזר דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופט ע' קוטון) ב-ת"פ 225-05-15 מתאריך 25.04.2016.

כבר כעת אציין כי בתאריך 27.08.2017 הוריתי כי עונש המאסר שהושת על המבקש יעוכב באופן ארעי וזאת עד למתן החלטה אחרת.

אביא להלן, בתמצית, את הנתונים הדרושים להכרעה בבקשה.

2. בתאריך 25.4.2016 בית משפט השלום הנכבד גזר את עונשו של המבקש, בין היתר, לעונש של 18 חודשי מאסר בגין הרשעתו על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות מרמה, שעיקרן עבירות לפי סעיפים 16 ו-17 לחוק כרטיסי חיוב, התשמ"ו-1986.

3. בתאריך 28.06.2017 בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים: ר' שפירא, ב' טאובר ו-ת' נאות-פרי) דחה ערעור מטעם המבקש על גזר דינו של בית משפט השלום הנכבד.

4. המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד, כשלצידה בקשה לעיכוב ביצוע העונש.

5. בתאריך 27.07.2017, חברי, השופט ג' קרא דחה את הבקשה למתן רשות ערעור, וקבע כי נוכח החלטתו מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע, והורה כי המבקש יתייצב לריצוי מאסרו בתאריך 30.07.2017, שעה 09:00 (ראו: רע"פ 5986/17).

6. בתאריך 28.07.2017 - המבקש הגיש לבית משפט זה: "בקשה דחופה לעיכוב ביצוע גזר דין", ובה הוא טען כי הוא לא מיצה את הליכי המיון המוקדם בבית הסוהר בשל הליכי הבקשה למתן רשות ערעור.

7. בתאריך 30.07.2017 חברי, השופט ג' קרא, קבע כי נוכח כך שהבקשה הגיעה לשולחנו רק באותו תאריך, שעה 08:30, והמבקש היה אמור להתייצב לריצוי עונשו באותו היום, שעה 09:00 - מועד התייצבותו של המבקש לריצוי עונשו ידחה לתאריך 07.8.2017. עוד נקבע כי המשיבה תגיש את תגובתה לבקשה לעיכוב ביצוע עד לתאריך 06.08.2017.

8. בתאריך 01.08.2017 המשיבה הגישה את תגובתה לבקשה, ובגדרה היא טענה כי מבירור שהיא ערכה:

"עולה כי טענות המבקש ביחס לתהליך המיון המוקדם אינן אמת. לא זו בלבד שהמבקש לא הגיע למיון המוקדם שנקבע לו ביום 25.7.17 מסיבותיו הוא... אלא שלאחר שגורמי שב"ס הסכימו ליתן למבקש הזדמנות נוספת, הוא גם לא הגיע למיון מוקדם שנקבע לו בתאריך 30.7.17" (ההדגשות הן במקור - ח"מ).

9. בתאריך 06.08.2017 חברי, השופט ג' קרא, קבע כי: "מטעמי חסד בלבד, יעוכב עונש המאסר עד ליום 28.8.2017, בשעה 09:00" (ההדגשה שלי - ח"מ).

הבקשה לעיכוב ביצוע בהליך שבפני

10. בתאריך 23.08.2017 - המבקש, שאיננו מיוצג, הגיש בקשה למשפט חוזר ועימה בקשה לעיכוב ביצוע העונש. במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע, המבקש עמד על נסיבותיו האישיות המורכבות, שלא אפרטם כאן מטעמי צנעת הפרט, ועיקרם בכך שהמבקש הוא, בין היתר, נפגע טרור. המבקש הוסיף וטען כי סיכויי הבקשה למשפט חוזר שהגיש, הם טובים באשר הבקשה, לשיטתו, מעלה שאלה משפטית רחבת היקף: "לעניין סוגיית ההרשעה בעבירות כפולות".

11. במסגרת בקשתו לעיכוב ביצוע, המבקש עתר לשלוש בקשות חלופיות: עיכוב ביצוע העונש עד הכרעה בבקשה למשפט חוזר; לחילופין, עיכוב ביצוע עד לתאריך 15.10.2017 "מטעמים הומניטריים", כלשונו, וזאת כדי שהוא יוכל לשהות עם משפחתו בחגים; ולחילופי חילופין, המבקש ביקשה את עיכוב ביצוע העונש עד לתאריך 11.09.2017 לצורך ביצוע מיון מוקדם בשב"ס.

במסגרת הבקשה - המבקש טען כי בא-כוחו פנה לשב"ס בבקשה לבצע מיון מוקדם, אך הוא נענה, לדבריו, כי הדבר יתאפשר רק בתאריך 29.8.2017, יום לאחר מועד ההתייצבות שנקבע לו בהחלטתו של חברי, השופט ג' קרא.

12. המשיבה, מנגד, השיבה לבקשה, בהתאם להחלטתי שהורתה לה לעשות כן והתנגדה למבוקש. במסגרת זו המשיבה טענה כי הבקשה למשפט חוזר איננה מגלה עילה למשפט חוזר, שכן מדובר בטענות ערעוריות, שנדונו ונדחו לגופן בידי שלושת ערכאות. המשיבה הוסיפה כי החסד שניתן למבקש בהחלטת השופט ג' קרא מתאריך 06.08.2017 - הינו חד-פעמי. עוד נטען כי אין מקום לעיכוב ביצוע העונש לצורך ביצוע מיון מוקדם, וזאת מכיוון שלו המבקש פונה לשב"ס עם מתן החלטת השופט ג' קרא מתאריך 06.08.2017 - הוא היה מספיק לעבור מיון מוקדם כבר בתאריך 15.08.2017, מה שלא קרה.

13. כאמור, בתאריך 27.08.2017 הוריתי כי עונש המאסר שהושת על המבקש, ואושר בבית משפט זה, יעוכב באופן ארעי, עד ובכפוף להחלטה אחרת.

14. בתאריך 28.08.2017 המבקש הגיש, ללא שקיבל רשות לכך, תשובה לתגובת המשיבה, ובגדרה טען, בין היתר, כי בניגוד לנטען בידי המשיבה - לא נפל כל פסול בהתנהלותו אל מול שב"ס.

דיון והכרעה

15. לאחר שעיינתי בבקשה, בחומר שצורף לה, ובתגובת המשיבה לה, ובתשובת המבקש לתגובת המשיבה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה - להתקבל בחלקה, בהתאם לאמור בפיסקה 18 שלהלן.

אביא את הנימוקים לכך בקצרה מיד בסמוך.

16. בדיון בבקשת עיכוב ביצוע יש לאזן בין האינטרס הציבורי לאכיפה מהירה של החוק לבין החשש מפגיעה בלתי מוצדקת באדם שעניינו תלוי ועומד (ראו: מ"ח 2363/16 טטיאנה נ' מדינת ישראל (24.03.2016)). עוד נפסק כי עיכוב ביצוע בשלב זה הינו "צעד קיצוני", כאשר: "עצם הגשת בקשה למשפט חוזר אינה מהווה עילה לעיכוב ביצוע העונש" (ראו: מ"ח 211/16 מרדינגר נ' מדינת ישראל (13.01.2016) (להלן: עניין מרדינגר); מ"ח 4075/17 דראגנה נ' מדינת ישראל (14.06.2017)).

17. במקרה דנן, טענות המבקש מכוונות בעיקרן כנגד חומרת העונש שהושת עליו, ונדונו בפני שלוש ערכאות שיפוטיות. בנסיבות אלו, ובלי לקבוע פה מסמרות לעניין סיכויי בקשתו של המבקש למשפט חוזר, ואף לא לגבי התנהלותו של המבקש מול רשויות שב"ס ביחס להליכי המיון - סבורני כי אין הצדקה להמשך עיכוב הביצוע העונש עד להכרעה בבקשה למשפט חוזר. אינני מתעלם מן הנזק שעלול להיגרם למבקש בעקבות מאסרו, דבר המובנה בעונשי מאסר רבים, לרבות בעניינו של המבקש, כמו גם מנסיבותיו האישיות המורכבות. מאידך גיסא, האינטרס הציבורי בביצוע גזר הדין - גובר כאן, בכפוף לאמור בפיסקה 18 שלהלן.

18. בצד האמור בפיסקה 17 שלעיל, ונוכח נסיבותיו האישיות **המיוחדות** של המבקש (ראו גם: פסקאות 6, ו-8 להחלטתו של חברי, השופט קרא מתאריך 27.07.2017) - סבורני כי יש מקום לקבל את הבקשה בחלקה, כך שהמבקש יתייצב לריצוי עונשו בבית מעצר קישון, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, בתאריך 15.10.2017, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. דחיה נוספת לא תינתן. בכל מקרה - כתאריך 15.10.2017 יפקע צו עיכוב הביצוע הארעי, עליו הוריתי בתאריך 27.08.2017.

ניתנה היום, י"ט באלול התשע"ז (10.9.2017).

שׁוֹפֵט